

efter 12 måneder kan få et nyt love card, hvis bare man kan få en ny dansker til at sige: Ja, jeg er i et kæresteforhold med vedkommende. Det er danskeren, der er refereret til med 3-års-begrænsningen i pind 4. Der står »Den herboende«, og det må nødvendigvis være danskeren.

Derfor er der absolut intet til hinder for, hvis det her blev gennemført, at en udlænding kunne komme til Danmark, erklære sig forelsket i en dansker, være her i 12 måneder – i øvrigt med opholdstilladelse og arbejdstilladelse – derefter få en ny dansker til at erklære sig forelsket og i et forhold til vedkommende, få 12 nye måneder, derefter en ny dansker, få 12 nye måneder og 12 nye måneder og således køre i al evighed. Det er der absolut intet i det her forslag der begrænser.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:54

Morten Østergaard (RV):

Jeg må sige, at jeg beundrer hr. Morten Messerschmidts fantasi, men det, som jeg formoder er det han taler om, er det næstsidste af de ti krav, nemlig at udlændingen skal indrejse med en gyldig returbillet eller alternativt deponere et beløb svarende til prisen på en hjemrejsebillet. Altså er der et krav om, at man rejser hjem, når visummet er udløbet.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 114:

Forslag til folketingsbeslutning om et uafhængigt klagenævn for familiesammenføring m.v. Af Morten Østergaard (RV), Anne-Marie Meldgaard (S), Astrid Krag (SF), Johanne Schmidt-Nielsen (EL) og Jørgen Poulsen (NY). (Fremsættelse 11.04.2008. (Omtrykt)).

Kl. 14:55

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Integrationsministeren.

Kl. 14:55

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Heller ikke dette beslutningsforslag kan regeringen støtte. Det lyder jo godt, at formålet er større retssikkerhed. Det lyder jo altid som sød musik i de flestes ører, men spørgsmålet er, om man opnår større retssikkerhed med dette. Man kan også spørge, om ikke den retssikkerhed, der er i dag, er tilstrækkelig – om det netop ikke er en sagsbehandling, som også forslagsstillerne har accepteret i årevis.

Det, det drejer sig om, er, at man nu vil oprette et uafhængigt klagenævn, som nærmest skal være en domstolslignende myndighed i familiesammenføringssager. Det er jo Flygtningenævnet, der åbenbart er modellen for det her, og også denne sag har vi diskuteret før her i Folketinget, og regeringen har ikke ændret opfattelse. Vi finder, at et sådant uafhængigt klagenævn i forhold til den retssikkerhed, der er i dag, vil være overflødig. Det er jo sådan, at familiesammenføringssagerne i dag behandles af Udlændingetjenesten. Så er der klageadgang til Integrationsministeriet, og det ligger jo sådan, at både styrelsen og ministeriet selvfølgelig skal sagsbehandle efter de grundlæggende og gode regler, som vi jo har, og som er nedfældet i forvaltningsloven og andre love, både om selve processen, aktindsigt, høring og begrundelse osv., og endelig har Ombudsmanden også en vis mulighed for at se på sagerne.

Det, der jo også er afgørende i den almindelige forvaltning i Danmark, er jo, at i det omfang sagerne afgøres administrativt, står ministeren under parlamentarisk ansvar, står altså i princippet til ansvar for Folketinget helt ned i den enkelte sag.

Hvad ville der ske, hvis vi i stedet for ændrede det, sådan som det blev med Flygtningenævnet? Ja, så skal folketingsmedlemmerne jo i hvert fald blande sig endnu mere udenom, end de gør i dag, for så er det klart, at så er det som i flygtningesager, og så må man henvise til, at det er nævnet, der har det sidste ord. Så kan politikerne og pressen ikke blande sig.

Man kan jo så også spørge: Får man bedre besked og mere åbenhed og gennemsigtighed ved at få et nævn til at se på sagerne? Det mener jeg

egentlig ikke. Nu ved jeg ikke, om forslagsstillerne har prøvet at gå ind på ministeriets hjemmeside – Udlændingsservices hjemmeside, altså den hjemmeside, der hedder www.nyidanmark.dk – og jeg ved ikke, om man har læst alle de papirer, der igennem årene, i hvert fald efter at denne regering er tiltrådt, er tilflydt udvalget i form af praksisnotater osv. Man har en meget god mulighed for parlamentarisk at følge op på og kontrollere, om ministeren nu også gør det, som Folketinget har forudsat.

Man kunne også spørge, hvordan det mon ville gå med sagsbehandlingstiden, hvis man oprettede et sådant nævn. Jeg er ikke i tvivl om, at sagerne ville tage meget længere tid.

Endelig kunne man også spørge: Hvordan med økonomien? Det hører jo til det prærogativ, som en opposition har, så det behøver man ikke at regne på, men det forudsætter, at man så naturligvis også findes, og vi har jo et finanslovforlig også med forslagsstillerne.

Så der er mange grunde til at være imod dette forslag. Men det er da klart, at hvis forslagsstillerne har et meget bedre forslag til, f.eks. hvordan man udformer hjemmesiden, så vil vi da selvfølgelig gerne høre, om der er nogle gode ideer, men det forudsætter, at man så virkelig kan den hjemmeside forfra og bagfra, inden man kommer til mig, for så vil man nemlig have opdaget, hvor stor mulighed der er for på vores hjemmeside at finde ud af, hvordan sagerne – i anonymiseret udgave naturligvis – afgøres, hvordan praksis er, og hvordan ministeriet og ministeren kort sagt administrerer efter de love, Folketinget har givet.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 15:00

Morten Østergaard (RV):

Ministeren var ikke inde på spørgsmålet omkring vejledning vedrørende EU-reglerne, altså når danske statsborgere efter at have benyttet sig af reglerne om arbejdskraftens fri bevægelighed og have fået familiesammenføring i udlandet ønsker at vende tilbage med deres ægtefælle. Jeg har den 17. januar spurgt ministeren om, hvad der kræves, for at ministeriet efter gældende praksis opfatter en dansk statsborger som arbejdstager eller havende økonomisk aktivitet i et andet EU-land. Der har ministeren sagt, at det kan man søreme ikke stille mindstekrav om, det

er et spørgsmål om en rigtig økonomisk aktivitet.

Så vil jeg bare spørge ministeren, om ministeren er bekendt med, at Arbejdsdirektoratet allerede den 26. april 2004 meddelte kommunerne en vejledende tidsgrænse for, hvornår der er tale om reel økonomisk aktivitet? Her skriver man, og jeg citerer:

Ansættelsesforhold på mere end 10 uger vil normalt betyde, at der er tale om en reel økonomisk aktivitet, og vil dermed give personen arbejdstagerstatus.

Da jeg går ud fra, at regeringen kun har én holdning til, hvornår man har arbejdstagerstatus, skal jeg bare spørge ministeren, om det betyder, at man fremover kan regne med, at hvis man har arbejdet 10 uger i et andet EU-land, er man omfattet af EU-reglerne for familiesammenføring og fritaget for de danske.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:01

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Hr. Morten Østergaard har beskæftiget sig længe nok med lovgivningsarbejdet til at vide, at man ikke sådan lige kan trække et svar i en automat fra et ministerium og så uden videre bringe det over i et andet ministerium. Den samme glose kan udmærket have forskelligt indhold fra den ene lovgivning til den anden lovgivning. Så det synes jeg nu lyder lidt letkøbt.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 15:02

Morten Østergaard (RV):

Det er på ingen måde letkøbt. Det, det drejer sig om her, er, at Arbejdsdirektoratet for at hjælpe kommunerne har lavet en vejledning til, hvordan de skal vurdere, hvornår EU-borgere, der tager ophold i Danmark, er arbejdstagere og har de rettigheder, der følger med. Og der vil jeg gerne gentage, at man altså i orienteringsskrivelsen fra den 26. april 2004 skriver, og jeg citerer:

Ansættelsesforhold på mere end 10 uger vil normalt betyde, at der er tale om reel økonomisk aktivitet.

Jeg vil gerne spørge: Er det, som ministerens folk vurderer, når man tager stilling til ansøgning for familiesammenføring fra en dansker, der har haft ophold i et andet EU-land, ikke netop graden af reel økonomisk aktivitet? Og kan

man tænke sig, at man fra den danske regerings side har én definition af begrebet reel økonomiske aktivitet, der gælder danskere bosat i et andet EU-land, og en anden definition, når det gælder EU-borgere bosat i Danmark?

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:03

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg går af princip ikke ind på andre ministeriers områder, det kunne jeg ikke drømme om. Men det, der jo er tale om, er, hvor lang tid man har været i arbejde i udlandet. Har man været i gang med et egentligt arbejde i udlandet, når man vender hjem? Det er det, EU-reglerne drejer sig om, og det er det, jeg har gjort meget omhyggeligt rede for i det samråd, som hr. Morten Østergaard indkaldte til på grund af en ny dom. Det kan jeg henholde mig fuldstændig til, men naturligvis er hr. Morten Østergaard meget velkommen til at stille spørgsmål, der vedrører Beskæftigelsesministeriet. Så vil vi selvfølgelig dér høre, hvad det er for nogle regler, som hr. Morten Østergaard henviser til.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 15:03

Astrid Krag (SF):

Jeg vil spørge lidt videre til det samme, også i forlængelse af det spørgsmål, som hr. Morten Østergaard har stillet ministeren, om netop det her med, hvornår man har status som arbejdstager og dermed falder ind under reglerne om arbejdskraftens fri bevægelighed. Jeg kan forstå, at ministeren svarer, at der ikke kan stilles mindstekrav, men det er et krav, man reelt har udnyttet, retten til ophold som arbejdstager, og man har haft et egentlig ophold. Hvis vi ikke kan bruge de retningslinjer, som Arbejdsdirektoratet er kommet med, hvad er det så for en tidsafgrænsning, ministeriet arbejder med? Kan ministeren ikke komme lidt ind på det?

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:04

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Der er jo noget, man slet ikke har forstået her. Vi taler jo ikke om arbejdstagere, vi taler om familiesammenføring. I det øjeblik, vi prøver at gen-

nemgå en ansøgning om familiesammenføring, som altså bl.a. kan være begrundet i, at man har mødt en kæreste i et andet EU-land, en kæreste, der måske kommer fra et tredjeland, så er der en lang række ting, som skal opfyldes. Det må man konkret se på. Man kan ikke sige, at en eller anden bestemt frist udløser en opholdstilladelse. Det får man ikke mig til at sige, og sådan er det.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 15:05

Astrid Krag (SF):

Det er sikkert mig så, der ikke forstår de juridiske termer. Men har man boet i et andet EU-land, benyttet arbejdskraftens fri bevægelighed og der har giftet sig med en person fra et tredjeland og fået ægtefællesammenføring, og ønsker at vende tilbage til Danmark, så må spørgsmålet vel så være: Hvad er det for nogle tidshorisonter, som man i ministerens ministerium arbejder med? Hvornår mener man, at der er tale om et egentlig ophold i værtslandet? Hvornår mener ministeriet, at man reelt har udnyttet retten til ophold som arbejdstager, som også giver den ret, at man kan vende tilbage Danmark sammen med sin ægtefælle?

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Integrationsministeren.

Kl. 15:05

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen jeg kan ikke stå her, og jeg vil ikke stå her og give nogle fuldstændig firkantede tilsagn om, hvornår man kan få en opholdstilladelse på grund af familiesammenføring.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 15:05

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Nu kan man jo gå ind i en lang teknisk diskussion om, hvad der hører ind under hvilke ministre. Men vi må jo trods alt gå ud fra, at når ministeren udtaler sig, så er det på regeringens vegne.

Derfor er jeg nødt til at spørge: Når det er sådan, at man kan fremstille en vejledning for, hvordan det er for borgere fra andre EU-lande, der lever i Danmark, så burde det da også kunne lade sig gøre at lave en vejledning for danskere,

der bor i andre EU-lande, vil ministeren ikke medgive det?

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:06

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg vil ikke stå her og love noget, jeg ved, hvor svære reglerne er. En ting er at få nogle firkantede regler for, hvad der er arbejdstagere i Danmark, det er jo kun en lille del af et element, når man skal give familiesammenføringstilladelser, så det får hr. Simon Emil Ammitzbøll mig altså ikke til at love. Jeg vil gerne forsøge at se, hvis der stilles nogle præcise skriftlige spørgsmål, i hvilket omfang vi nærmere kan afgrænse det. Men det bliver ikke sådan, at man bare firkantet kan sige, at når de og de betingelser er opfyldt, bliver der givet en familiesammenføring. Sådan nogle firkantede regler betyder jo også, at der ikke kan udøves skøn, og så er der nogle, som bliver afvist, som måske netop ikke ville blive afvist, fordi der var nogle andre momenter, der talte for en familiesammenføring. Så jeg er ikke sikker på, at hr. Simon Emil Ammitzbøll helt opnår sit mål, som jo altid er flere opholdstilladelser. Det ved vi jo godt.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:07

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg er faktisk fuldstændig enig med integrationsministeren i, at der ikke er nogen målsætning om at skulle have nogle fuldstændig firkantede regler. Der tror jeg faktisk at vi er helt på linje.

Jeg vælger også at betragte det som en form for håndsrækning, når ministeren siger, at vi kan stille nogle præcise spørgsmål, sådan så vi kan prøve at få formuleret en eller en form for tilsvarende vejledning for danskere, der har ophold i andre EU-lande, så vi kan lave en pendant til den vejledning, der er for de EU-borgere, som opholder sig i Danmark. Det er sådan set det, der er vores ønske, så jeg opfatter det også som en lille håndsrækning, hvis vi går ud over sådan det retoriske, for firkantede regler er sådan set ikke det, jeg ønsker.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:08

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen så imødeser jeg skriftlige spørgsmål, og så kan der selvfølgelig blive givet nogle meget omhyggelige svar, hvor det også vil kunne ses, hvad der helt firkantet kan siges, og hvor de andre elementer og skøn er, som spiller en rolle.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Messerschmidt for en kort bemærkning.

Kl. 15:08

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg må jo sige, at jeg synes, at det er foruroligende, at EU-reglerne er så vidtgående, som det lader til, så der rent faktisk er vid mulighed for at omgå de stramninger i udlændingeloven, som vi i VOK-flertallet har gennemført de sidste par år.

Jeg vil derfor gerne høre, om ikke ministeren for flygtninge, indvandrere og integration deler min uro og mit ubehag ved, at EU altså kan omgå de stramninger, som ministeren sådan set selv har været med til at indføre og jo også er sat i verden for at forsvare.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:08

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu er integrationsministeren jo medlem af et parti, som er varm tilhænger af Det Europæiske Fællesskab. Det ved jeg jo godt at Dansk Folkeparti ikke er, om end jeg også kan fornemme, at det nogle gange gør utrolig ondt, når der er ting, man så ikke rigtig kan være med til at beslutte. Jeg har da også noteret mig, at hr. Morten Messerschmidt jo alligevel har været hjælpsom i Europaudvalget; det vil jeg godt kvittere for.

Men nej, altså det, jeg sagde i det samråd, som hr. Morten Østergaard havde indkaldt til om den seneste EF-dom om dette, var, at den dom retter vi naturligvis ind efter. Det vil betyde en vis beskeden justering af praksis, sådan opfatter vi det. Det vil ikke åbne en ladeport, for det er ikke sådan, at man bare skal kunne tage til Sverige og være der en uge og sige, at man har haft arbejde, og så kunne vende hjem med en ægtefælle. Mit skøn er, og det er det så også i dag – nu er det nogle måneder siden, jeg var i samråd – at det ikke vælter ind med opholdstilladelser på grund af den dom. Der er slet ikke

givet masser af tilladelser på grund af den dom. Men hr. Morten Messerschmidt har ret i, at det selvfølgelig i princippet er en vis åbning. Jeg betragter det som en meget beskeden åbning.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 15:10

Morten Messerschmidt (DF):

Nu har ministeren jo fuldstændig ret i, at jeg tilhører et parti, som har et udgangspunkt, der er kritisk over for EU. Til gengæld har ministeren for nylig vist, at hun tør tale sit eget parti imod, så derfor kunne det være, at man også måtte opfordre til, at det kunne ske i den her sag, at EU-ideologien blev lagt en lille smule til side.

Det er også det, jeg lidt fornemmer i det sidste, som ministeren siger, nemlig at hun godt kan se et problem i, at man altså via EU-reglerne både aktuelt og potentielt kan omgås de stramninger, vi har lavet. Derfor vil jeg da høre, om ikke ministeren sådan set ville synes, det var rigtigt, om man fik en præcis vejledning af, hvordan reglerne er, som en del af det her forslag lægger op til. Jeg tror, at hvis ikke vi har en præcis viden om, hvordan reglerne er, så kan vi jo ikke sørge for, at de danske regler bliver overholdt.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:11

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen jeg må nok bryde sammen og sige, at med årene er jeg blevet mere glad for EU, end jeg var i starten. Sådan er det gået mig. Jeg stemte imod i 1972, og jeg må sige, at nu er jeg en varm tilhænger af EU, og så må man jo også tage konsekvensen. Jeg ønsker også forbeholdene ophævet.

Når der kommer en EF-dom, som vi læser på den måde, at der er en lille åbning i forhold til den praksis, vi har, retter vi os naturligvis efter den. Det er vi nødt til, det har jeg givet åbent udtryk for, og jeg tror også, hr. Morten Østergaard kan bekræfte, at jeg har gjort det i Integrationsudvalget. Det nytter ikke noget, at man tror, at man kan blæse og have mel i munden på én gang, vi er medlem af EU, og vi retter os efter de EF-domme, der kommer.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:11

Kl. 15:11

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Ministeren taler om sin hjemmeside. Var det ikke en rimelig idé at vejlede borgerne lige så godt på nyidanmark.dk, som Arbejdsdirektoratet vejleder kommunerne?

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:12

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Vi har vores egen hjemmeside, og området er så stort, at jeg tror, det kun ville forkludre tingene, hvis vi ikke havde vores egen hjemmeside, og Ny i Danmark kan enhver jo slå ind på

Jeg ved slet ikke, om vi overhovedet ville kunne få plads andre steder til alt det, der står på den hjemmeside, og jeg ved ikke, hvad der skulle være i vejen for, at man slår op på den, så jeg synes, det ville være en rigtig dårlig idé. Vores hjemmeside overvåges meget nøje af både jurister og kommunikationsmedarbejdere. Man går den hele tiden efter for at sørge for, at den er ajour, og det ville absolut blive en forringelse, hvis det skulle overgå til andre.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 15:12

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det var nu heller ikke det, jeg foreslog. Jeg spurgte, om det ikke var rimeligt, at man på nyidanmark.dk var i stand til at vejlede lige så præcist, som Arbejdsdirektoratet vejleder kommunerne. Vi er åbenbart mange her i salen, der har svært ved at forstå, hvad det er, der gør, at ministeren ikke er i stand til at vejlede borgere klart om reglerne, mens man i Arbejdsdirektoratet er i stand til at vejlede kommunerne meget klart om reglerne.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:13

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu synes jeg, man skal lægge mærke til, at den skrivelse, man henviser til, altså er et internt cirkulære fra den ene myndighed til en anden. Det,

man beder mig om, er jo, at jeg skal lave en vejledning, som tager højde for alle enkeltafgørelser, og det er jo noget andet. Man beder om en vejledning til borgerne, men det, man henviser til, er et internt cirkulære til en myndighed, nemlig til kommunen, så tingene kan jo slet ikke sammenlignes.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 15:13

Martin Henriksen (DF):

Det er i forbindelse med diskussionen om præcisering eller ikkepræcisering af EU-reglerne og i forlængelse af den diskussion, der har stået på et stykke tid, hvor regeringen og andre jo ønsker at afskaffe retsforbeholdet, mens jeg forstår, at andre ønsker at erstatte det med et udlændingeforbehold.

Med det retsforbehold, vi har i dag, kan man se, at der allerede er mulighed for, at nationale danske regler på udlændingeområdet kan blive underkendt af EU's instanser. Taler det så ikke mere for, at man kigger på, hvordan man kan udvide det nuværende retsforbehold, hvis man har den opfattelse, at udlændingepolitikken er et nationalt anliggende og dermed et anliggende for Folketinget i stedet for at gøre det stik modsatte, som regeringen og andre lægger op til?

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:14

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu tror jeg, at jeg med formandens tilladelse vil foreslå, at vi holder os til beslutningsforslaget. En særskilt debat om forbeholdene skal vi nok komme med.

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 15:14

Martin Henriksen (DF):

Jo, men det er vel relevant at inddrage det i diskussionen, når vi hele tiden hører, at grunden til, at vi kan have en udlændingepolitik, der er fastsat af et flertal i Folketinget, er, at vi har et retsforbehold.

Nu siger regeringen, at den vil afskaffe retsforbeholdet og indføre noget, som vistnok er et udlændingeforbehold. Men når vi kan se eksempler på, at det retsforbehold, vi har i dag, og som regeringen vil afskaffe, ikke er godt nok til, at vi

på alle områder kan håndtere og fastholde en national udlændingepolitik, som er fastsat af et flertal i Folketinget, og man har den holdning, at den politik skal et flertal i Folketinget have lov til at fastsætte, er der så ikke noget, der taler for, at man burde gå i den modsatte retning af den, regeringen foreslår, og i stedet for at fjerne retsforholdet kigge på, hvordan man kan udvide retsforbeholdet?

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:15

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg synes nu, regeringen ret klart har meldt ud om, hvad man mener om Lissabontraktaten og de forhandlingsresultater, man har opnået, som – synes jeg – jo er helt fantastisk flotte, og om, hvad man mener om forbeholdene.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til integrationsministeren. Jeg kan bekræfte, at det handler om beslutningsforslag nr. B 114, og jeg tror, at vi får rig lejlighed til at diskutere Lissabontraktaten de kommende måneder.

Så er det fru Karen Ellemann som ordfører.

Kl. 15:16

(Ordfører)

Karen Ellemann (V):

Som ved det forrige beslutningsforslag står jeg også her på vegne af Det Konservative Folkeparti, da deres ordfører på området er forhindret i at deltage, og dermed er min ordførertale på vegne af både De Konservative og Venstre.

Beslutningsforslaget her er jo delt op i fire dele, og jeg har valgt sådan lige kort at kommentere dem del for del. Først og fremmest er der det uafhængige klagenævn for familiesammenføringer. Forslagsstillernes baggrund for at ønske et klagenævn er manglende retssikkerhed. Det mener Venstre på ingen måde er tilfældet. Som ministeren også sagde, er der i dag mulighed for at klage over en afgørelse fra Udlændingetjeneste til Integrationsministeriet, hvis afgørelse endvidere kan indbringes for domstolene og Folketingets Ombudsmand. Det er da i højeste grad retssikkerhed.

Det er samtidig værd at erindre, at klagemuligheden inden en eventuel indbringelse for domstolene egentlig ikke vedrører retssikkerheden, som jo netop består i, at man kan indbringe sagen for domstolene. Nej, fordelene ved klageadgangen er den hurtigere sagsbehandling, de

almindeligvis lavere omkostninger for de involverede parter samt mindre pres på domstolene. På mange områder er det derfor en god idé med en klageadgang, inden sagerne eventuelt bliver indbragt for retten. Men det har vi jo allerede i form af Integrationsministeriet.

Den næste del er så offentliggørelse af afgørelserne. Med hensyn til det fristes man til at spørge De Radikale, om de ønsker kvantitet frem for kvalitet. Er det bedre, at alle afgørelser offentliggøres, end at udvalgte afgørelser vedrørende de forskellige problemstillinger offentliggøres, sådan som det er i dag? Det kombineres samtidig med en række notater og ansøgningspakker, hvoraf sidstnævnte også har været med til at reducere sagsbehandlingstiden. Jeg vil blot sige, at i Venstre foretrækker vi altså i det her tilfælde kvalitet frem for kvantitet.

Vedrørende familiesammenføringsstatistik kan jeg forstå på ministeren, at der for nylig er blevet udbudt en undersøgelse af familiesammenføringsreglerne, som umiddelbart ser ud til at dække det behov, som De Radikale ønsker dækket. Hvis det er korrekt, ser jeg derfor ingen grund til, at vi på nuværende tidspunkt går ind og ændrer måden, hvorpå vi i dag registrerer familiesammenføringer.

I relation til en vejledning om EU-reglerne kan jeg kun gentage det, som allerede er blevet sagt, nemlig at der allerede udarbejdes og offentliggøres notater, når praksis på området ændrer sig. Endvidere kan man jo altid kontakte Udlændingesservice, som altså står til rådighed for vejledning.

Så med ovenstående taget i betragtning kan hverken Venstre eller Konservative støtte beslutningsforslaget.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 15:19

Morten Østergaard (RV):

Jeg tror, at de mange, der har hængt i telefonkø hos Udlændingesservice, vil trække på smilebåndet over bemærkningen om, at man altid bare kan kontakte Udlændingesservice og få vejledning. Men lad nu det ligge.

Det, jeg gerne vil diskutere, er det her med kvantitet og kvalitet, for sagen er jo, at det, der er kvantitet for nogle, måske er kvalitet for andre. Og det vil jeg bare prøve at anskueliggøre for Venstres ordfører. I 2007 afgjorde Flygtningesnævnet 325 sager. De 165 af dem er offentliggjort

i anonymiseret form, 68 sager blev omgjort, altså hvor man gav den, der havde klaget, medhold, og 50 ud af de 68 sager er offentliggjort, sådan at andre, advokater m.v., kan sige: Det var derfor, Udlændingesservice fik besked på, at de havde taget fejl.

Når man så kigger på Integrationsministeriet, ved vi reelt ikke, hvor mange afgørelser der er truffet, men det er i hvert fald over 594, og der er kun 32 eksempler på sager, der er lagt ud på nydanmark.dk. Det kan godt være, at det er kvantitet, men tror ordføreren ikke også, at der kunne ligge en smule kvalitet i at øge åbenheden?

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:20

Karen Ellemann (V):

Jeg takker hr. Morten Østergaard for de fine tal og for redegørelsen for dem. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at man fra ministeriets side naturligvis vurderer, hvilke sager der tjener et formål ved at blive offentliggjort, så det er jeg ganske tryk ved.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 15:20

Morten Østergaard (RV):

Nu er fru Karen Ellemann jo nyvalgt i Folketinget og var derfor ikke til stede, da Integrationsudvalget havde besøg af Foreningen af Udlændingeadvokater. Og situationen er jo den, at de selv vedligeholder et sagsregister, fordi de ikke gør som f.eks. Flygtningesnævnet, der altså offentliggør sine sager i meget stort omfang, med mindre særlige hensyn taler imod det. Der kan man altså ikke have samme gennemsigtighed i forhold til klager på familiesammenføringsrådet. Og så vil jeg bare bede ordføreren om at overveje, om ikke det er betænkeligt, når én administrativ myndighed undersøger klager over den styrelse, man i øvrigt selv har underlagt sig – selv undersøger klagerne – og om der så ikke netop dér burde være mere gennemsigtighed, mere åbenhed end i et uafhængigt nævn, hvor man har sat en dommer for bordenden. Altså, hvis man vil have, at der skal være en administrativ klageadgang, burde der så ikke være mere åbenhed og ikke mindre åbenhed?

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:21

Karen Ellemann (V):

Det er da i høj grad et spørgsmål om, hvordan man ser på sagerne, og der ser vi jo så naturligvis vidt forskelligt på dem. For der er jo netop offentliggørelse, der er jo netop gennemsigtighed i de her sager, og det er her, hvor vi naturligvis er uenige. Ordføreren mener i det her tilfælde, at hvis alle sagerne er offentliggjort, er gennemsigtigheden total, men jeg vil sige, at så bliver det jo naturligvis fuldstændig uigennemsigtigt, for så kan man lige pludselig ikke se skoven for bare træer. Altså, det bliver jo så et problem at arbejde med en hjemmeside og arbejde med nogle sagsafgørelser.

Jeg er, som nævnt tidligere, ikke et sekund i tvivl om, at de sager, som Integrationsministeriet vælger at fremføre, netop er sager, der specifikt går ind og understøtter den mangfoldighed af afgørelser, der er, således at man – om det så er 32 sager eller 48, der er offentliggjort – med det udvalg får det brede billede af afgørelserne, som er det væsentlige for at kunne orientere sig.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 15:22

Astrid Krag (SF):

Skal jeg forstå det sådan, at argumentet mod en offentliggørelse af afgørelser er den yderligere arbejdsmængde, det vil kræve at anonymisere og lægge sager ud? For hvis det er argumentet imod at gøre det, vil jeg sige, at jeg synes, det var en billig pris at betale, og at det er en service, som jeg godt synes man kunne yde borgerne, i forhold til hvad det vil give af bedre indsigt for borgerne og også for os her i Folketinget.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:23

Karen Ellemann (V):

Nu mener jeg, at fru Astrid Krag lægger ord i munden på mig, jeg ikke har sagt. Jeg er bestemt ikke imod offentliggørelsen. Der er offentliggørelse.

Det, jeg blot gør mig til talsmand for, er, at den form for offentliggørelse, der foregår, i virkeligheden er et udtryk for en brugerservice, som er fornuftig, netop fordi man vælger at udvælge konkrete sager, der netop understøtter mangfoldigheden i de mange afgørelser, der finder sted. Så offentliggørelsen er vi bestemt enige om er nødvendig.

Fru Astrid Krag og forslagsstillerne ønsker, at samtlige sager skal offentliggøres. Det ønsker jeg ikke, med den begrundelse, jeg har redegjort for flere gange.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Anne-Marie Meldgaard som ordfører.

Kl. 15:23

(Ordfører)**Anne-Marie Meldgaard (S):**

I tirsdags støttede Socialdemokraterne regeringen i etablering af et Ligebehandlingsnævn. Vi mener, det er godt for retssikkerheden, at borgere i Danmark har mulighed for at få behandlet klagesager, uden at det altid behøver at være i regi af domstolene. Det gælder også, når vi taler familiesammenførings-sager, og derfor er Socialdemokraterne også medforlagsstillere til dette beslutningsforslag om at etablere et uafhængigt klagenævn for familiesammenføringer.

Vi mener, at borgernes rettigheder skal tages alvorligt. Det gælder, uanset om vi taler om asylsager eller sager om familiesammenføring. Derfor er det afgørende for os, at der er en vis parallelitet i de muligheder, der findes for at anke i den slags sager.

I de seneste mere end 25 år har ændringer i udlændingelovgivningen været mange og markante. Det betyder, at det kan være svært at overskue og ikke mindst gennemskue, hvad der er ret, og hvad der er vrang. Vi tror, at den sag, vi taler om her i dag, altså om et klagenævn, vil være med til at øge gennemsigtigheden i lovgivningen og i administrationen af den. Det er da et ædelt formål, og jeg håber meget, at der kan skabes et flertal for denne administrative ændring.

Vi ønsker et uafhængigt klagenævn for familiesammenføringer, men er også åbne for, at nævnet kunne være en integreret del af Flygtningenævnet, så der kun er tale om ét sekretariat. I sager, der behandles i Flygtningenævnet, sker der i stort omfang en offentliggørelse af afgørelserne, hvilket vil være en styrke og fjerne mange myter og øge gennemsigtigheden også i familiesammenførings-sager.

Med hensyn til opdeling af statistikken på familiesammenføringsområdet i nyetableringer og genforeninger er der jo ikke tale om, at det er en lovændring af reglerne for familiesammenføring, men alene et spørgsmål om en større gennemskuelighed.

Efter min mening er det sidste element i forslaget om en præcis vejledning om ret til familie-

sammenføring for en dansk statsborger, der vender hjem med en ægtefælle fra et EU-land, altså efter reglerne om arbejdskraftens frie bevægelighed, helt naturligt at have med her, hvor vi taler om administrative ændringer. Der er vel ingen af os, der på tværs af partierne ikke har modtaget mange henvendelser fra frustrerede borgere, der er kommet i klemme, når de vender tilbage til Danmark efter at have arbejdet i et EU-land og forelsket sig der. Jeg siger hermed ikke, at kravene for at opnå familiesammenføring skal ændres, men det mindste, vi kan gøre, er at sørge for, at der er en præcis vejledning, som er til at forstå, så man kan indrette sin hjemflytning efter reglerne.

Med disse bemærkninger indstiller vi selvfølgelig forslaget til vedtagelse.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 15:27

Martin Henriksen (DF):

Da jeg først så det her forslag og læste det hele igennem, tænkte jeg, at det nok bare var endnu et forslag fra Det Radikale Venstre i et forsøg på at diskutere, hvor forfærdelig udlændingepolitikken er – det er jo den bagtanke, der ligger bag de fleste forslag, som Det Radikale Venstre har – men så studsede jeg over, at jeg kunne se, at Socialdemokraterne lige pludselig var blevet medforlagsstillere på det her forslag. For det er jo ikke så lang tid siden, i valgkampen, at Socialdemokraterne hægtede sig op på De Radikale i udlændingepolitikken, og der var efterfølgende en analyse, som Socialdemokraterne – forstår jeg – selv har lavet. Her sagde den politiske ordfører fra Socialdemokraterne, hr. Henrik Sass Larsen, at en del af problemet med, hvorfor man tabte valgkampen bl.a. var, at man havde hægtet sig op på De Radikale i udlændingepolitikken. Er det ikke det, som man i realiteten gør nu her med det her forslag?

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:28

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg havde sådan set forventet, at Dansk Folkeparti ville komme med et spørgsmål i den her retning. Og jeg er glad for at kunne svare, at det her ikke er et spørgsmål om at hægte sig på nogen som helst. Det her handler om sund logik, om at give en større retssikkerhed til nogle bor-

gere, som føler, at de er i en eller anden gråzone i forhold til den lovgivning, som det her Folketing har vedtaget. Og der er vel ingen med sund fornuft, der kan fortænke en folketingspolitiker i at sige: Er der noget, borgerne er usikre på, der ikke handler om lovgivning, men alene om administration af de love, vi har vedtaget, så bør vi imødekomme det.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:28

Martin Henriksen (DF):

Det er da lidt mystisk, at man fra Socialdemokraternes side har den her massive slingrekurs, hvor man hægter sig op på Det Radikale Venstres udlændingepolitik med alt, hvad det vil medføre, og så efterfølgende siger i valgkampen, at det skulle man ikke have gjort, og at man tabte valget på grund af det. Så kommer vi ned i Folketingssalen, og så gør man det jo igen.

Anerkender ordføreren ikke, at Det Radikale Venstre og hele venstrefløjen, som Socialdemokraterne jo vil støtte sig til, hvis de en dag skulle komme til regeringsmagten, er modstandere af den stramme udlændingepolitik? Derfor: Når man hægter sig op på forslag fra netop den side af Folketinget, altså, når man går sammen med partier, som ønsker lempelse i udlændingepolitikken, så skaber man jo i befolkningens øjne tvivl om, hvad det er, Socialdemokraterne vil på udlændingområdet. Kan ordføreren ikke forstå, at der bliver skabt tvivl om, hvor Socialdemokraterne står henne?

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:29

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jo, hvis jeg kunne gøre det her op til at være et spørgsmål om højre- og venstrefløj, så kunne jeg. Men jeg kunne lige så godt spørge Dansk Folkepartis ordfører, om det ikke skaber tvivl, at det i EU-sager lige præcis drejer sig om Enhedslisten og Dansk Folkeparti. Skaber det ikke forvirring?

Jeg synes, det her var et godt forsøg på at slå en kile ind mellem Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet. Men jeg ser ikke nogen ændring i den socialdemokratiske politik på det her område.

Det her er alene et spørgsmål om administrative ændringer, som kan komme borgerne til gode.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Martin Henriksen som ordfører.

Kl. 15:30

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Vi synes fra Dansk Folkepartis side, at langt det meste af det her forslag er unødvendigt, og at der ikke er behov for at gennemføre det. Jeg synes, at det er værd at bemærke, at der allerede i dag er mulighed for at klage til integrationsministeren. Jeg synes også, at det er værd at bemærke – som ministeren formentlig også sagde – at der jo er igangsat et udbud om en undersøgelse af familiesammenføringsreglerne. Hovedsigtet med undersøgelsen er at kortlægge, om de ændrede familiesammenføringsregler fra og med juli 2002 har haft betydning for udviklingen i nydanskernes pardannelsesmønster – som det så hedder på embedsmandssprog – og i givet fald hvilken, så der sker da nogle ting på området.

Jeg synes som sagt ikke, at der er behov for at gennemføre det her forslag på nogen måde. Jeg synes også, som jeg også sagde i mit spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører, at det er bemærkelsesværdigt, at Socialdemokraterne endnu en gang hæfter sig for en vogn, som er drevet af de partier, som ønsker at lave lempelser i udlændingepolitikken. Det synes jeg er bemærkelsesværdigt.

Jeg synes også, at det er bemærkelsesværdigt, at man lader sig blive en del af det spil, som er ført an af Det Radikale Venstre. Det synes jeg er ærgerligt, for det skaber jo tvivl om, hvorvidt der overhovedet er et bredt flertal i Folketinget bag den stramme udlændingepolitik, og det skal jeg beklage.

Så vil jeg også sige om den sidste del af beslutningsforslaget, som handler om en præcisering af EU-regler, at det er muligt, at der er behov for, at man laver en sådan præcisering, men at der er noget her, som er fuldstændig galt. For hvorfor kan EU overhovedet blande sig på det her område? Det ved jeg godt der er mange fine tekniske forklaringer på hvorfor EU kan, på trods af at vi har et retsforbehold.

Selv om man måske kan mene, at retsforbeholdet ikke lige hører til den her diskussion, mener jeg altså, at det alligevel gør det, fordi regeringen og nogle partier i Folketinget altså har skabt det indtryk i befolkningen, at udlændingepolitikken er et nationalt anliggende og kan bestemmes af Folketinget alene. Og det kan den jo

ikke, det kan vi jo se med de ting, som vi desværre ved i dag. Derfor skal vi ikke have en diskussion om, hvordan man skal afskaffe eller indskrænke retsforbeholdet, når vi taler om udlændingepolitik, men om, hvordan man kan udvide det, sådan at de partier, der rent faktisk siger, at det er et nationalt anliggende, også tør sige til EU, at det er et nationalt anliggende. Så jeg synes da, at de partier, der har den holdning, at udlændingepolitikken skal være et nationalt anliggende, burde rette henvendelse til de rette instanser i EU med integrationsministeren i spidsen – og hvis det virkelig betyder noget for regeringen, kunne det jo være med statsministeren i spidsen – og klart meddele, at det her er et nationalt anliggende, og at vi selvfølgelig forventer, at det er Folketinget, der håndterer spørgsmål om udlændingepolitikken i Danmark.

Dette skal være bemærkningerne. Vi kan som udgangspunkt ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 15:33

Morten Østergaard (RV):

I første omgang kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Martin Henriksen, om han med sit trænede øje vil vurdere, om det her forslag, hvis det blev gennemført, vil føre til flere familiesammenføringer, end vi kender i dag – altså, om nogle af de initiativer, der er her i forslaget, vil føre til, at flere mennesker vil få bevilget familiesammenføring i stedet for at få et afslag. Det synes jeg ville være relevant at få en ekspertvurdering af.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:33

Martin Henriksen (DF):

Jeg takker meget for, at hr. Morten Østergaard anser mig for at være en ekspert.

Nej, jeg tror ikke, at det her forslag i sig selv vil føre til flere familiesammenføringer i Danmark; det tror jeg ikke.

Det, som jeg sagde, og som jeg gerne siger igen, er, at det her jo er en del af den generelle og konstante kritik, som kommer fra Det Radikale Venstre. Man har forskellige indfaldsvinkler til at fremføre den kritik, og det her er så en af de måder, som man ønsker at gøre det på. Jeg kunne godt frygte det administrative bøvvl, der ville

komme, såfremt det her beslutningsforslag måtte blive vedtaget.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 15:34

Morten Østergaard (RV):

Det kan selvfølgelig undre lidt, at man er så afvisende over for et forslag, som man tilsyneladende ikke mener vil påvirke den førte politik, men det er klart, at det er et bøv, når man skal have åbenhed og offentlighed i forvaltningen. Det vil altid være et bøv. Men så vil jeg til gengæld kvittere for den imødekommenhed, hr. Martin Henriksen viste over for forslaget sidste del om en vejledning på EU-området og bare spørge, om hr. Martin Henriksen og Dansk Folkeparti vil overveje at medvirke til en beretning fra udvalget, hvori vi pålægger ministeren at gøre det, som man altså ikke har haft vanskeligheder med i Arbejdsdirektoratet, nemlig at lave en vejledning, der klart fortæller borgerne, både dem, der har brug for at vide det, og borgerne i almindelighed, som har lyst til at drøfte det, præcis hvordan det er, at EU's regler bliver omsat til praksis i det danske Integrationsministerium.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:35

Martin Henriksen (DF):

Det vil jeg ikke udelukke at Dansk Folkeparti vil være med til, for de regler, som gælder, er jo de regler, der gælder; sådan er det, og det er meget rart at vide, hvordan de regler ser ud, som nu engang gælder.

Men når det så er sagt, så synes jeg igen, at det er relevant at påpege, at det er dybt problematisk set med Dansk Folkepartis øjne, at EU overhovedet kommer ind på det her område, specielt når et flertal i Folketinget bestående af i hvert fald Socialdemokraterne og regeringspartierne har bildt befolkningen ind, at udlændingepolitikken er et rent nationalt anliggende og et anliggende for Folketinget. Det er det desværre ikke, og derfor er det vigtigste at gøre at sende et signal til EU-systemet om, at et flertal i Folketinget og den danske regering mener, at det selvfølgelig er et anliggende for Folketinget at håndtere den danske udlændingepolitik og ikke noget, som EU skal tage sig af.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Astrid Krag for en kort bemærkning.

Kl. 15:35

Kl. 15:36

Astrid Krag (SF):

Det var mest hr. Morten Østergaard, men også de bemærkninger, hr. Martin Henriksen kom med i sin ordførertale, der fik mig til at markere for en kort bemærkning, simpelt hen for at stille det opklarende spørgsmål: Hvilke elementer i det her forslag handler om at lempe de nuværende regler, hvis det her forslag er så problematisk på den måde, som hr. Martin Henriksen skitserer?

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:36

Martin Henriksen (DF):

Det har jeg sådan set lige svaret på. Jeg synes, man skal se tingene i en større sammenhæng. Vi skal jo ikke særlig mange minutter tilbage, før vi havde et andet forslag fra De Radikale, som blev bakket op bl.a. af SF, og som jo var et meget klart forsøg på at lempe den udlændingepolitik, vi har i dag.

Jeg konstaterer bare, at de partier, som ønsker at lempe den danske udlændingepolitik, har forskellige indgangsvinkler til at gøre det og forskellige måder at angribe den problemstilling på, og det er jo fint nok, det er sådan, man driver politik. Det gør vi jo alle sammen, når vi gerne vil angribe en problemstilling.

Men det her forslag vil ikke i sig selv betyde flere lempelser. Der er jo en del af forslaget, som beskriver de EU-regler, som er på området – som nogle lige pludselig har fundet ud af er på området – og det kan godt betyde en lempelse af politikken, men det vil så være EU, der er skyld i den lempelse, og ikke det her beslutningsforslag i sig selv. Men de øvrige dele af beslutningsforslaget mener vi vil medføre noget administrativt bøv, og hvis vi kan undgå det, så er der jo ingen grund til at vedtage forslaget.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Astrid Krag.

Kl. 15:37

Astrid Krag (SF):

Jeg kan berolige hr. Martin Henriksen med, at han slet ikke behøver at se det her forslag i en større sammenhæng, han kan forholde sig til det konkrete forslag og så stemme for det. Det er nemlig et forslag, som vil give borgerne en bed-

re retssikkerhed og skabe større klarhed om de gældende regler og give os bedre adgang til relevant statistik, som vil kunne kvalificere diskussionerne, gøre vores debatter bedre, og det vil jeg meget gerne høre hvordan Dansk Folkeparti kan være imod, helt konkret, og ikke set i nogen sammenhæng, som hr. Martin Henriksen maler op, for det er ikke en større sammenhæng, hr. Martin Henriksen skal stemme om, når han trykker på knappen i forbindelse med det her forslag. Det er det konkrete forslag, og det medfører ikke nogen ændringer af reglerne, det medfører alle de gode ting, jeg har skitseret med øget retssikkerhed, mere kvalificerede diskussioner og større klarhed omkring reglerne.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:38

Martin Henriksen (DF):

Nu mener vi, at der er retssikkerhed på området i forvejen. Sådan er det. Og hvis vi mener, at der er et forslag, hvor størstedelen indeholder elementer, som vi ikke kan støtte, så støtter vi ikke forslaget. Jeg har forholdt mig til det konkrete forslag, og jeg har også forsøgt at se det i en større sammenhæng, og hvis man kan gøre begge dele, så synes jeg, at man skal gøre begge dele. Meget af det, som man ønsker fra forslagsstillerens side, f.eks. at der skal være klagemuligheder osv., er der jo i dag, og hvis vi så skal til at ændre det system, der er i dag, og oprette et nyt system, så er det da noget administrativt bøvl. Det er min opfattelse, at det fungerer udmærket i dag, og hvorfor skal vi så ikke holde fast i det?

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Fru Astrid Krag som ordfører.

Kl. 15:39

(Ordfører)

Astrid Krag (SF):

Jeg er rigtig glad for at være med til at fremlægge det aktuelle beslutningsforslag, som handler om at indføre et uafhængigt klagenævn for familiesammenføring – det var det, ministeren kommenterede – for at øge gennemsigtigheden i familiesammenføringspraksis gennem offentliggørelse af langt flere sager og ved at skabe større klarhed over udlændingelovgivningens effekter ved at foretage en statistisk opdeling af familiesammenførings-sager og endelig sikre, at der bliver udarbejdet en præcis vejledning om retten til familiesammenføring for danske statsborgere, der vender hjem efter at have udført arbejds-

kraftens frie bevægelighed og bosat sig for at arbejde i et andet EU-land.

Først forslaget om det uafhængige klagenævn. Det er et forslag, der før har været behandlet her i Folketinget for en 3-års-tid siden, hvis ikke jeg tager fejl, dengang desværre uden resultat. Nu har vi jo som bekendt et anderledes sammensat Folketing efter valget i november; der er nye hoveder, og vi prøver at se, om lykken er vendt. Behovet er under alle omstændigheder stadig væk til stede.

Med et uafhængigt klagenævn kan vi forbedre retssikkerheden og sikre en gennemskelig og sikker adgang til at klage over afgørelser i forbindelse med familiesammenføringer. I dag er den eneste mulighed, hvis man får en afgørelse, man er uenig i, at klage til ministeriet, der ikke, som vi kender det fra flygtningeområdet, har karakter af en domstol eller en domstolslignende myndighed. Jeg får selv meget ofte – og det er jeg sikker på at mange af mine kollegaer her i Folketinget også gør – henvendelser fra folk, hvor det, der går igen, er, at man er bange for, at der er begået en sagsbehandlingsfejl i ministeriet.

Nu er jeg fuldstændig sikker på, at det er dygtige folk, vi har ansat i Udlændingesservice, men selv de dygtigste folk begår fejl, ligesom der i nogle af de bekymrede henvendelser, jeg modtager, ikke er tale om fejl overhovedet. Med det her forslag tager vi højde for begge de ting ved at give folk klageadgang hos et uafhængigt klagenævn frem for hos en administrativ myndighed som ministeriet. Det vil højne retssikkerheden betragteligt.

Anden del af forslaget handler om at offentliggøre alle de sager, der omgøres efter behandling i Udlændingesservice, når der klages til ministeriet over en konkret sags afgørelse. Det vil øge gennemsigtigheden i den gældende praksis på familiesammenføringsområdet. Ved at offentliggøre afgørelserne giver vi alle mulighed for at følge med i, hvordan praksis udvikler sig i takt med afgørelserne i de sager, hvor Udlændingesservice er blevet underkendt. Det vil være til glæde såvel for os i Folketinget som for resten af omverdenen, og det vil være muligt for fagfolk såvel som lægfolk at holde øje med, om de ændringer i praksis, som Integrationsministeriet bringer på banen, bliver taget med i overvejelserne i afgørelserne af nye sager i Udlændingesservice. På samme måde vil det også være relevant at offentliggøre en langt større andel af de

sager, hvor ministeriet stadfæster afgørelsen fra Udlændingesservice.

Det tredje element i forslaget handler om at give bedre mulighed for at vurdere de danske familiesammenføringsreglers konsekvenser ved at foretage en statistisk opdeling af familiesammenførings-sager i henholdsvis sager, hvor der er tale om par, der ikke tidligere har boet sammen, og sager, hvor der er tale om en genforening af par, der også tidligere har haft et fælles samliv. På den måde vil vi få et fingerpeg om, hvem de danske regler rammer, og det vil give et bedre grundlag at diskutere reglernes nytte ud fra. Det er fornuftigt både for os politikere, der gerne vil kende til konsekvenserne af den førte politik, og for alle de borgere, der skal leve med politikken til hverdag.

Sidste element i forslaget handler om, at Integrationsministeriet må tage på sig at få udarbejdet en præcis vejledning om retten til familiesammenføring for danske statsborgere, der vender hjem, efter at de har udnyttet arbejdskraftens frie bevægelighed og bosat sig for at arbejde i et andet EU-land og der har fået en ægtefælle. Selv om Danmark har forbehold på retsområdet, så har EU-bestemmelserne om arbejdskraftens frie bevægelighed betydning for danske borgers mulighed for at gifte sig med en tredjelandsborger, mens de bor og arbejder i et andet EU-land og efterfølgende kan have den nye ægtefælle med hjem, men den nærmere betydning af arbejdskraftens frie bevægelighed i forhold til de danske familiesammenføringsregler står mildest talt ikke helt klart. Det skaber en uacceptabel uvished hos danskere, som p.t. bor og arbejder i et andet EU-land, eller danskere, der overvejer at gøre det, så Integrationsministeriet må i gang med at udforme en præcis vejledning for, hvornår danske statsborgere kan vende hjem med deres ægtefælle efter at have opholdt sig i et andet EU-land.

Alt i alt er der, som jeg tidligere har sagt, ikke tale om forslag, der ændrer de nuværende regler så meget, som det er forslag, der sikrer en større retssikkerhed for borgerne, større klarhed om reglerne og mere tilgængelig statistik, der kan være med til at kvalificere de diskussioner, vi har her i salen. Det er svært at forestille sig, at nogen kunne have noget imod større retssikkerhed, større klarhed og mere kvalificerede diskussioner, og jeg håber derfor, at et flertal vil slå følge med SF i vores klare anbefaling af alle fire elementer i beslutningsforslaget.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører.

Kl. 15:43

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil ikke redegøre for det her forslag, for det er der andre der har gjort. Jeg synes egentlig, det er underligt, at der er folk, som ikke kan støtte det. Jeg synes sådan set, at det er et meget beskedent forslag.

Enhedslisten mener, at der er behov for større åbenhed og viden om forholdene omkring familiesammenføring. Danmark er gentagne gange blevet kritiseret internationalt for at have diskriminerende regler på det her område, og det er en kritik, som desværre flere gange er blevet mødt med hån fra regeringen. Jeg synes, det er skammeligt, at vi ikke er i stand til at tage imod og svare på den internationale kritik, vi får. Som andre ordførere har nævnt, er det jo sådan, at alle ordførere på det her område jævnligt modtager henvendelser fra borgere, som enten ikke er i stand til at forstå de gældende regler eller er meget i tvivl om, hvorvidt sagsbehandlingen er foregået korrekt.

Enhedslisten er tilhænger af en afskaffelse af 24-års-reglen og tilknytningskravet. Vi er godt klar over, at det nok ikke kommer til at ske i morgen, men vi mener, at det her forslag er et godt skridt i den rigtige retning i forhold til at få bedre viden om situationen på området. Det vil medvirke til at få styrket retssikkerheden og give et større statistisk indblik i omfanget og typen af sager.

Som jeg sagde indledningsvis, mener jeg sådan set, at det er et vældig, vældig beskedent forslag – og jeg har svært ved se, at man kan noget imod det – som handler om gennemsigtighed, som handler om vejledning, og som handler om retssikkerhed.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Jørgen Poulsen som ordfører.

Kl. 15:45

(Ordfører)

Jørgen Poulsen (NY):

Som mange af de tidligere ordførere har været inde på, hersker der jo ganske stor uklarhed om reglerne for familiesammenføring her i landet. Først og fremmest er udlændingeloven jo en af de love, som justeres mest hyppigt, og det med-

fører i sagens natur, at lovgivningen kan være vanskelig at finde rundt i, men derudover ændres jo også Udlændingesservices praksis, når institutionens afgørelser underkendes, og det sker desværre lidt tiere, end vi kunne ønske. Endelig hersker der, som der også står i bemærkningerne til det her beslutningsforslag, ganske stor uklarhed om den danske tolkning af EU-reglerne for arbejdskraftens frie bevægelighed.

Alt det medfører, at danske borgere, der ønsker at få deres ægtefælle eller kæreste her til landet, bliver usikre på deres muligheder, og de mange ændringer af lovgivningen og praksis og de mange enkeltsagshistorier, som kommer frem i medierne, medvirker desuden til, at der bliver skabt stor mistillid til både Udlændingesservice og til forvaltningen og staten i det hele taget. Og det synes jeg ikke at vi kan leve med.

Jeg vil også sige, at det er meget afgørende for Ny Alliance, at vi her i Folketinget tager den lovgivning, som vi har lavet, op til revision. I sin tid da Folketinget vedtog strammingerne på familiesammenføringsområdet, var den primære årsag jo, at man ville hindre tvangsægteskaber, og jeg synes, det er vigtigt, at vi følger op og undersøger, hvorvidt lovgivningens stramninger har gjort det, om det har virket, og om det fungerer.

Vi skal også undersøge omfanget af strammingerne uhensigtsmæssige konsekvenser, f.eks. at mennesker, som elsker hinanden, ikke kan bo i Danmark.

Det er nogle af de ting, som jeg håber at vi kan få kastet lys over, altså få kastet lys over, hvor og hvordan lovgivningen rammer, og jeg mener, at beslutningsforslagets forslag om en opdeling af familiesammenføringsstatistikken er en oplagt mulighed for at kaste lys over den sag.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Morten Østergaard.

Kl. 15:48

(Ordfører for forslagsstillerne)

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil gerne takke for behandlingen af forslaget her. Jeg synes, det er værd at bemærke, at det, der foreslås her, jo ikke ændrer på de gældende regler. Det er jo ikke, fordi de partier, der står bag, ikke har holdninger til det, men det, det handler om her, er i virkeligheden at normalisere tingenes tilstand på familiesammenføringsområdet, sådan at de almindelige principper, vi over alt i den danske offentlige forvaltning betje-

ner os af, også kommer til at herske på det her område.

Jeg synes, det er en uskik, at et ministerium, der blev sat i verden med et bundet mandat til at nedbringe antallet af familiesammenføringer, også er det ministerium, der behandler klagesager, når folk har fået afslag på familiesammenføring i Udlændingestyrelsen og ønsker at få deres sag prøvet ved en anden instans. Det er en uskik, og det er ikke noget, vi på den måde kender fra andre dele af den offentlige forvaltning, fordi man jo der ikke på den måde har et ministerium, der er sat i verden med et erklæret mål om at forhindre nogle borgere i at opnå noget bestemt.

Vi kender jo den her sag fra asylområdet. Der er der et Flygtningenævn, som uafhængigt vurderer, og som offentliggør stort set alle sine afgørelser – i hvert fald et meget stort antal af de sager, hvor man omgør, altså ikke følger den indstilling, der er kommet fra Udlændingesservice. Hele 50 af de 68 sager, der i 2007 blev afgjort til fordel for klageren, er blevet offentliggjort. Det betyder, at andre i en tilsvarende situation kan læse, hvad det var for nogle argumenter, Flygtningenævnet betjente sig af, og kan bruge det som argumentation i en ny sag. Det, der er problemet på Integrationsministeriets område, er for det første, at vi der ikke ved, hvor mange sager man reelt omgør, for man offentliggør nemlig kun, hvor mange man stadfæster. Det var sidste år 594 afgørelser. Men vi ved altså, at der er en ganske stor og betydelig klageaktivitet.

Ved indgangen til april 2008 kunne vi finde 32 eksempler på afgørelser – 32 eksempler på afgørelser! Flygtningenævnet offentliggør en årsberetning; noget sådant har man selvfølgelig ikke i Integrationsministeriet. Når man derfor ser på, at et afslag på ansøgning om familiesammenføring er en meget indgribende afgørelse for de familier, det drejer sig om, fordi de er nødt til at tilrettelægge deres liv på en anden måde, end de har regnet med, så må de leve med, at retssikkerheden i forhold til at få det prøvet af et uafhængigt nævn ikke er til stede, og at muligheden for, når man klager, at støtte ret på tidligere afgørelser heller ikke er til stede, fordi ministeriet er helt, helt nede omkring det mest nødtørftige, når man offentliggør sager i anonymiseret form.

Derfor synes vi altså, at man burde offentliggøre alle afgørelserne – og som minimum dér, hvor man omgør – i anonymiseret form, medmindre der er stærke hensyn, der taler imod.

Det skal være alle afgørelserne, for så er det nemlig op til den enkelte advokat at vurdere, om der er noget i dem, der kan bruges i en ny ansøgning eller i en ny klagesag.

Det kan godt være, at Venstres ordfører synes, at kan det nu ikke blive for meget af det gode, men situationen er den, at vi ikke kan vide det, for vi ved ikke, hvad den næste familiesammenføringsklagesag har som afsæt. Måske er det lige netop det, som svarer til en sag, vi ikke kender til i dag, fordi den ikke er offentliggjort. Derfor må vi sige, at hvad angår åbenhed, er det som regel bedre at have for meget end at have for lidt.

Kl. 15:52

Så siger ministeren: Får man mere åbenhed af et nævn? Ja, må vi svare til det, det kan vi jo se. Flygtningenaevnet er langt mere åbent, langt mere gennemsigtigt og generelt langt mere orienteret mod at oplyse offentligheden om sine gerninger, end Integrationsministeriet er.

Så har vi taget et forslag med omkring statistik, en ny familiesammenføringsstatistik. Det handler om, at man kan være nok så uenige om, hvilke regler der skal gælde på udlændingeområdet, men man kan også være uenige om baggrunden for, hvorfor de er lavet. Men det må være rimeligt, at vi kan gennemskue, hvad effekterne er. I Holland har man altså valgt at lave separate regler, afhængigt af om der er tale om at genforene en familie, eller der er tale om at nyetablere et forhold. Det kunne jo være, at det var noget, man på sigt skulle lade sig inspirere af i Danmark. I hvert fald synes det at være rimeligt, når et flertal i Folketinget har indført det her for at forhindre tvangsægteskaber for at nedbringe antallet af familiesammenføringer generelt og for at undgå import af ægtefæller fra fjerne egne, at man så adskiller de her ting, så vi kan se, hvor mange af dem, der rent faktisk har boet sammen i udlandet og vil rejse hjem, der bliver forhindret i det af de regler, der var møntet på nogle andre. Derfor opfordrer vi til, at man laver en ny familiesammenføringsstatistik.

Så er der spørgsmålet om EU-vejledningen, som har fyldt ganske meget i debatten. Ministeren vil ikke lave firkantede regler. Det er der sådan set ikke nogen, der beder ministeren om at gøre. Det vil selvfølgelig altid være en individuel sagsbehandling med et individuelt skøn. Men det, borgerne har brug for, er, at man kommer nærmere end det abstrakte begreb: reel økonomisk aktivitet og egentligt ophold i EU-værtslandet. Hvad betyder det? Hvem kan på stående

fod svare på, hvad reel økonomisk aktivitet og egentligt ophold i værtslandet er? Er det et halvt år? Er det et helt år? Er det en menneskealder? Er det en weekend? Det er der ingen der ved. Og så alligevel – for i Arbejdsdirektoratet har man sagtens kunnet lave en vejledning. Det har man nemlig haft brug for, når kommunerne skal vurdere, om en tysker, der kommer til Danmark, er vandrende arbejdstager i EU's forstand.

Her er det man skriver – og der vil jeg gerne igen citere, for jeg synes egentlig, det er så flot formuleret:

»Ansættelsesforhold på mere end 10 uger vil normalt betyde, at der er tale om en reel økonomisk aktivitet, og vil dermed give personen arbejdstagerstatus. Kommunen skal i hvert enkelt tilfælde konkret vurdere den enkelte persons status som arbejdstager.«

Jamen svarere er det jo ikke. Det ville betyde, hvis man i Danmark på ny lagde det her ud på hjemmesiden – hvor der i dag står abstrakte begreber – at så kunne borgerne sige: O.k., jeg får naturligvis en individuel vurdering, men udgangspunktet er altså, at hvis jeg har arbejdet 10 uger i et andet EU-land og haft ophold og fået familiesammenføring dér, så er jeg omfattet af EU-reglerne. Det er en rimelig måde at vejlede på. Der lever man op til, synes jeg, forvaltningslovens principper om, at vi vejleder borgerne på bedste beskub. Det udelukker ikke, at man måske kan forestille sig, at nogle med endnu kortere ophold efter en individuel vurdering kan være berettigede til også at benytte sig af reglerne, men her har man altså en vejledning.

Man må spørge sig selv med logikkens hjælp: Skal der være andre forhold, der gælder, når en tysker opholder sig i Danmark og bliver vurderet af en kommune, end når den danske regering vurderer, om en dansker, der har opholdt sig i Tyskland, har været en vandrende arbejdstager? Der tror jeg at man må sige at der selvfølgelig skal gælde de samme regler. Ordvalget er nøjagtigt det samme, der er tale om reel økonomisk aktivitet. Det er også det, man har taget stilling til i Arbejdsdirektoratet allerede i 2004, og alligevel skal vi sidde samråd efter samråd, spørgsmål efter spørgsmål og opleve, at Integrationsministeriet lægger røgslør ud.

Derfor må vi sige, at selve diskussionen om vejledning på EU-området i virkeligheden er det centrale i det her forslag, fordi den illustrerer det ønske, regeringen har om, at administrationen af lovgivningen på det her område skal foregå i en tåge, så man ikke kan se ind og finde ud af,

hvilke rettigheder man har, og så man ikke kan se ud, når man står midt i det, og sammenligne med andre sager.

Det betyder altså, at for os vil det være en meget markant landvinding, hvis vi kan formå ministeren til at lave en vejledning. Jeg vil sådan set opfordre til – og jeg kan aflevere papiret her, der er en henvisning og det hele – at man simpelt hen bare kopierer teksten fra Arbejdsdirektoratet og lægger ud på www.nyidanmark.dk. Så ville vi have den situation, at borgerne blev ordentligt vejledt og der var skabt en smule klarhed.

Det vil så selvfølgelig også betyde, at det står klart for enhver, at Danmark ikke er en ø i Europa, og at enhver efter 10 ugers ophold i et andet EU-land med arbejde vil kunne bruge EU-reglerne til at vende hjem uden om 24-års-reglen og tilknytningskravet. Det synes vi er en rimelig retstilstand, for situationen er altså sådan, at vi i Danmark har nogle helt særlige regler i forhold til de andre EU-lande.

Men uanset hvad man måtte mene om EU's regler, uanset hvad man måtte mene om de danske regler, så må det være rimeligt, at borgerne ved, hvad de har at regne med. Og det vil de vide, hvis man gennemfører det her forslag, som det ligger. Og vi vil i hvert fald sige, at kan vi få gennemført en klar vejledning på EU-området, er det også et meget væsentligt skridt fremad.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 15:57

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 20. maj 2008 kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen. Jeg skal i øvrigt henvide til den omdelte ugeplan.

Mødet er hævet. (Kl. 15.57).